

व्यं तोत्तरभासवाचिषु श्रमाक्षणेभेदेषु च । स्वार्थे क
तत्त्वार्थे । “अथ पूर्वस्याम्” इत्युपक्रमे “उदयगिरि
भद्रगौडकपोण्डोत्कलकाशमेकलाम्बडाः” इ० सं० १४ व्य०
कूर्मविभागे पूर्वस्यदेशोक्तौ । “अस्ति गौडविषये
कौशाब्धी नाम नगरी” इति० । “गौडोराष्ट्रमनु-
त्तमं निरूपमा तत्रापि राठा पुरी” प्रबोधच० “सर्व
सिंहगुर्वर्ज्यः कनिष्ठे गोडगुर्जरे” सुष्ठ० चि० ।
गुडस्य विकारः अण् । ४ गुडविकारे खण्डासयादौ त्रि०
“गुडस्य द्रव्यामयस्य पीत्वा गौडं सुरासवम्” भा०
२० ४४ व्य० । “नानाखादरसानाञ्च खाण्डवानां तथैव
च । भोजनानि सुपूर्णानि गौडानि च सहजस्यः”
रामा० वा० ५३ स्तो० । “गौडमस्तुमनस्तं वा पानकं
गुरु मूललम्” सुश्रुतः । ५ मदिराभेदे स्त्री “गौडी
पैठी तथा माध्वी विज्ञेया त्रिविधा सुरा । यद्यै-
वैका तथा सखी न पातव्या द्विजोत्तमैः” मनुः ।
“गौडीं माध्वीं सुरां पैठीं पीत्वा विप्रः समाचरेत् ।
तप्तकच्छं पराकं च चान्द्रायणमनुकृमात्” दृढ-
स्यतिः । ६ काव्यरीतिभेदे स्त्री “पदसंघटना रीति
रङ्गसंस्थाविशेषवत् । उपकृतीं रसादीनां सा पुनः
स्यात्तत्तर्विधा । वैदर्भी चाथ गौडी च पाञ्चाली ला-
टिका तथा” विभज्य “योजः प्रकाशकैर्यैर्वैभवं आङ्गुस्वरः
पुनः । समासवङ्गला गौडी” सा० द० तत्त्वचरणसुक्तं
यथा “चङ्कृजभ्रामतचण्डगदाभिघात-संचूर्णितोरु-
शुगलस्य सुयोधनस्य । स्वानायनचयनशोणितशेष-
पाणिचूर्तसंयिष्यति कचांस्तय देवि ! भीमः” वेणीसं० ।
एषा च गौडजनप्रियत्वात् गौडीः प्रयुज्यमानत्वाच्च
गौडीसंज्ञां लभते । गौड+ङ् । गौडोया अत्रार्थे । “वङ्ग-
तरसमासयुक्तामहाप्राणाचरा च गौडोया । रीति-
रनुप्रासमहिमपरतन्त्राऽस्तीभवाक्या च” पुरुषोत्तमः ।
७ रागिणीभेदे स्त्री संगीतदा० । पुरश्चन्द्रे परे समासे व्यस्य
“अरिष्टगौडपूर्वम्” पा० अन्तोदात्तता । गौड़पुरम् ।
गौड़पाद् पु० भाण्डु क्योपनिषदि तदर्थकस्रोकारके वेदान्त
पण्डितभेदे । ते च “बहिःप्रज्ञो विभुर्विश्वोद्यानः-
प्रज्ञस्तु तैजसः” इत्यादयः “उद्देश्यतितगम्भीरभजं सास्यं
विशारदम् । बुद्धा पदमनानात्वं नमस्तुभ्यौ यथावकम्”
इत्यन्ताः शतं श्लोकाः ।

गौड़वास्तुक पुं० “तदेव च दृष्टवत् रक्तं चेत् गौड़वा-
स्तुकम्” इत्युक्तवचने वास्तुकभेदे । (चिन्तीयाक) राजनि० ।

गौड़िक त्रि० गुडे साधु गुडा० ठक् । १५ स्त्री । गौड़ः गुड़वि-
कारः साधनतयाऽख्यस्य ठक् । २ गुड़विकारसाध्ये भक्ष्य
भेदे । “इच्छया गौड़िका भक्ष्या सुरयोऽनिन्दनाशनाः”
“मधुमांसोपदेशं वा पिबेद्वाप्यथ गौड़िकम्” इति च सुश्रु०
गौण त्रि० गुणमधिकृत्य प्रवृत्ता गौणी तत आगतः
अण् । १ सादृश्यलक्षणलक्ष्यसम्बन्धरूपया गौण्या
लक्षणया प्रवृत्ते शब्दे “गौणसेवाज्ञागज्ज्ञात्”
शा० सू० । २ असंख्ये च । “यद्वाऽऽगामिक्रियासुख्य
कालस्याप्यन्तराक्षवत् । गौणकाकत्वमिच्छन्ति केचित् प्राक्त-
नकर्म्मणि” उद्भा० त० हरिहरपद्धतिः । “यवमागाभिया-
मोय सुख्य कालादवस्तनः । स्वकालादुत्तरो गौणः कालः
धस्य कर्म्मणि” छन्दोग० । “तदा गौणमनन्तस्य नामा-
नन्तेति विदुतम्” भा० शा० १८२ व्य० । “बह्वि मम
नामानि कीर्त्तितानि महर्षिभिः । गौणानि तत्र
नामानि कर्म्मजानि च कानि चित्” ३४१ व्य० ।
स्त्रियां ङीप् । “गौण्यश्रुतेः” शा० सू० । (गौणी-
उत्पत्तिः) गुणं सादृश्यमधिकृत्य प्रवृत्ता अण् ङीप् ।
३ सादृश्यसूत्रकल्लणाभेदे स्त्री । “सादृश्यात्तु मता गौण्य-
स्ताञ्च घोड़शभेदिताः” शा० द० । “सादृश्येतरसम्बन्धे-
ऽपि हत्ते गौण्यत्वमिच्छन्ति । “अभिधेयाविनाभूतप्रतीति
र्लक्षणीयते । लक्ष्यमाणगुणैर्योगाद् हत्तेरिष्टा तु
गौणता” काव्य प्र० ।

गुणोऽप्रधानमेव स्वार्थे प्रज्ञा० अण् । ४ अप्रधाने कर्मादौ ।
“गौणे कर्म्मणि दुहारेः प्रधाने नीहकपवहाम्” ध्या०
का० । गौणस्य भावः ध्वज् गौण्य न०, त्व गौण्यत्व न०,
तत् गौण्यता स्त्री, अप्रधानत्वे “गथावादेः खोऽन्ते
गौण्येऽनीयसः” सुश्रु० । “हत्तेरिष्टा तु गौणता”
काव्यप्र० गौण्यत्वञ्च प्रसिद्धवस्तुभेदस्यैव यथाह शा० भा०
“प्रसिद्धवस्तुभेदस्य गौण्यत्वस्यैव प्रसिद्धेः । यस्य हि
प्रसिद्धो वस्तुभेदः यथा केशरादिमानाकृतिविशेषोऽन्वयः
व्यतिरेकाभ्यां सिंहशब्दप्रत्ययभाङ्गसुख्योऽन्वयः प्रसिद्धः ।
ततश्चान्यः पुरुषः प्रायिकैः क्रौर्वाशैर्वायोदिभिः सिंहगुणैः
सम्पन्नः प्रसिद्धः तस्य पुरुषे सिंहशब्दप्रत्ययौ गौणौ
भवतः नाप्रसिद्धवस्तुभेदस्य” ।

गौणचान्द्र पु० । “चान्द्रोऽपि द्विविधः प्रोक्तो गौणमुख्य-
प्रभेदतः । गौणः कृष्णप्रतिपदः पौर्णमास्यन्तरैरितः”
शब्दर० उक्ते कृष्णपदादिपौर्णस्यान्ते चान्द्रे मासे अत्र
अवस्था नि० सि० उक्ता यथा